

NOTAT

Dato: 12. oktober 2011
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 11/82007
Sagsbeh.: NLA
Fil-navn: Grundnotat

Grundnotat vedrørende forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen KOM(2011) 118 endelig

Resumé

Forslaget har til formål at tilpasse Schengengrænsekodeksen i lyset af de praktiske erfaringer og vurderinger, der er foretaget efter den nugældende Schengengrænsekodeksens ikrafttræden, med henblik på en præcisering og afhjælpning af en række mangler, som overvejende er af teknisk karakter. Det foreslås blandt andet, at der gives mulighed for af praktiske årsager at oprette særskilte baner ved grænseovergangssteder for rejsende, der ikke er visumpligtige, at uddannelsen af grænsevagter forbedres i forhold til uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel, at der gives mulighed for at fastsætte bestemmelser om undtagelser for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødtilfælde, og at der fastsættes en retlig ramme for indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande om fælles grænseovergangssteder. Som konsekvens af de foreslåede ændringer i Schengengrænsekodeksen foreslås mindre justeringer af Schengenkonventionen. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser, men kan have mindre lovgivningsmæssige konsekvenser. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget, men da forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne, skal Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre afgørelsen i dansk ret. Regeringen kan overordnet støtte en revision af Schengengrænsekodeksen og Schengenkonventionen på baggrund af de vurderinger, der er foretaget efter Schengengrænsekodeksens ikrafttræden.

1. Baggrund

Den 13. oktober 2006 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) i kraft.

Schengenaftalen blev indgået med konvention af 14. juni 1985, mens konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen (Schengenkonventionen) blev vedtaget den 19. juni 1990.

På baggrund af fire års praktisk anvendelse af Schengengrænsekodeksen har Kommissionen den 10. marts 2011 fremsat forslag til en række ændringer af forordningen, som overvejende er af mere teknisk karakter.

Forslaget er blevet til på baggrund af medlemsstaternes og Kommissionens praktiske erfaringer med anvendelsen af Schengengrænsekodeksen, herunder resultaterne af Schengen-evalueringerne samt rapporter fra Kommissionen og medlemsstaterne.

Herudover er der fra Kommissionens side et ønske om at harmonisere Schengengrænsekodeksen med andre nyligt vedtagne retsakter, navnlig visumkodeks (forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009) og direktivet om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008).

Som en konsekvens af de foreslåede ændringer i Schengengrænsekodeksen foreslås mindre justeringer af Schengenkonventionen.

Forslaget er fremsat med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes (TEUF) artikel 77, stk. 1, og artikel 77, stk. 2.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet, jf. TEUF's artikel 294.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF, og ifølge protokolens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Ifølge artikel 4 i Protokollen om Danmarks Stilling skal Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller et initiativ til udvikling af Schengen-reglerne træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forslaget i den nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forslagets præambel, at der er tale om et forslag til videreudvikling af Schengen-reglerne.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at tilpasse Schengengrænsekodeksen i lyset af de vurderinger, der er foretaget, og de indvundne praktiske erfaringer med henblik på en præcisering og afhjælpning af en række mangler, som overvejende er af teknisk karakter.

Forslaget til ændringen af forordningen indeholder blandt andet:

- En definition af beregningsmetoden for "ophold i tre måneder inden for en seks måneders periode", jf. artikel 5.

- Præcisering af gyldighedsperioden for rejsedokumenter, som personer uden visum skal være i besiddelse af, jf. artikel 5.
- Mulighed for af praktiske årsager at oprette særskilte baner for rejsende, der ikke er visumpligtige, jf. artikel 9.
- Forbedret uddannelse af grænsevagter i forhold til uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel, jf. artikel 15.
- Mulighed for at fastsætte bestemmelse om undtagelser for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, jf. artikel 19.
- En retlig ramme for fælles grænseovergangssteder, inden for hvilken der kan indgås bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande vedrørende samarbejde om grænsekontrol ved de fælles grænseovergangssteder, jf. bilag VI.

2.1 Generelle ændringer

Som en konsekvens af Lissabontraktatens ikrafttrædelse indeholder forslaget en række ajourførende ændringer.

2.2 Definitioner (artikel 2)

Som noget nyt foreslås det præciseret i [artikel 2, nr. 1 og 4](#), om indre grænser, at det alene er havne for færgeruter og cargo-ruter, som servicerer interne ruter mellem medlemsstaterne, hvor der er tale om en indre grænse.

I forlængelse heraf foreslås, at definitionen af en opholdstilladelse ændres således, at det præciseres, at et visum aldrig vil kunne betragtes som en "opholdstilladelse", jf. [artikel 2, nr. 15, litra b](#)). Herudover slettes i samme bestemmelse en forældet henvisning til "tilbagerejsetilladelse", og det præciseres, at der skal gives meddelelse til Kommissionen om nationale tilladelser, der skal offentliggøres, jf. [artikel 34](#).

2.3. Passage af de ydre grænser (artikel 4)

For at forbedre tekstens overordnede struktur foreslås det i forhold til bestemmelsen om at kunne indføre undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for den normale åbningstid, at de eksisterende muligheder for at gøre undtagelser i forhold til lystsejlad, lystfiskeri og sømænd slettes i [artikel 4, stk. 2, litra a\) og b\)](#), og at der i stedet laves en tilføjelse i artikel 18 og 19, vedrørende specifikke regler for blandt andet bestemte personkategorier, så det fortsat bliver muligt at fastsætte undtagelser for disse persongrupper.

I den nye [artikel 4, litra a\)](#) (tidligere litra d), foreslås det, at det tilføjes, at bestemmelsen omhandler "lejlighedsvis passage" i forhold til undtagelser for visse personer eller grupper af personer, hvor det af særlige grunde er nødvendigt at passere den ydre grænse. Dette er for at sondre i forhold til ordninger om lokal grænsetrafik, hvor grænsetrafikken ikke er lejlighedsvis men regelmæssig. Det foreslås endvidere tilføjet i litra a), at medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande på dette område.

2.4 Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere (artikel 5)

I artikel 5, stk. 1, om opholdets varighed, foreslås bestemmelsens ordlyd tilpasset i forhold til visumkodeksens parallelle bestemmelse om opholdets varighed. Det foreslås således anført, at påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst tre måneder inden for en seks måneders periode regnes fra datoen for den første indrejse på medlemsstatens område.

I artikel 5, stk. 1, litra a), er det ligeledes foreslået, at ordlyden om gyldige rejsedokumenter justeres i forhold til visumkodeksens ordlyd om samme forhold, således at grænsevagter for eksempel kan tillade undtagelser i begrundede hastetilfælde. Herved vil visumkodeksens krav til gyldighedsperioden for rejsedokumenter tillige gælde for visumfri personer og personer med opholdstilladelse i Danmark.

I artikel 5, stk. 4, foreslås det, at den forældede henvisning til "returvisum" fjernes. Det foreslås endvidere, at der specifikt henvises til, at medlemsstaterne har en forpligtelse til i medfør af visumkodeksen at lave statistik om visa for hvert sted, hvor der udstedes visa.

2.5 Ind- og udrejsekontrol af personer (artikel 7)

Det foreslås præciseret i artikel 7, stk. 5, at når tredjelandsstatsborgere underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skal de oplyses skriftligt om formålet med og proceduren for en sådan kontrol.

2.6 Separate baner samt skiltning (artikel 9)

Det foreslås indsat i artikel 9, stk. 2, at der af praktiske årsager gives mulighed for at oprette særskilte baner for de rejsende, som ikke er visumpligtige, for at skabe yderligere fleksibilitet og smidigere grænsekontrol.

2.7 Stempling af tredjelandsbørgeres rejsedokumenter (artikel 10)

I artikel 10, stk. 3, foreslås det, at der ligesom med personkategorier som for eksempel piloter og søfolk ikke skal ind- og udrejsestemples i rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale forbindelser eller tredjelandsstatsborgere, som har et opholdskort udstedt i medfør af direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsbørgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.

2.8 Formodning for så vidt angår opfyldelse af betingelserne for opholdets varighed (artikel 11)

I artikel 11, stk. 4, foreslås det indsat, at bestemmelserne i artikel 11, stk. 1 og 2, om formodninger hvis der ikke er påført et indrejsestempel, tilsvarende finder anvendelse, hvis der ikke er påført et udrejsestempel. Der gælder herefter, at hvis en tredjelandsstatsbørgeres rejsedokument ikke er forsynet med et udrejsestempel, kan der være en formodning for, at indehaveren ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i den pågældende medlemsstat.

2.9 Grænseovervågning (artikel 12)

Det foreslås som noget nyt indsat i artikel 12, stk. 5, at Kommissionen i medfør af TEUF artikel 290 skal kunne gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende yderligere grænseovervågning.

2.10 Gennemførelse af kontrolforanstaltninger (artikel 15)

Det foreslås i artikel 15, stk. 1, under medlemsstaternes uddannelse af grænsevagter, jf. det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter udarbejdet af Frontex, at uddannelsen skal inkludere viden om særlige sårbare grupper som uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel.

2.11 Specifikke regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser (artikel 18)

Som følge af de foreslåede ændringer i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), foreslås en tilføjelse i artikel 18, så det fortsat er muligt at fastsætte undtagelser i forhold til lystsejlad, lystfiskeri og sømænd.

2.12 Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier (artikel 19)

Som noget nyt foreslås i artikel 19, stk. 1, litra g), at bilag VII om særlige regler for bestemte personkategorier også skal gælde for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde. Herefter vil redningstjenester, politi og brandvæsen i nødstilfælde kunne undtages kravene i artikel 4 om passage af de ydre grænser, artikel 5 om indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere og artikel 7 om ind- og udrejsekontrol.

På samme vis foreslås i artikel 19, stk. 1, litra h), at bilag VII om særlige regler for bestemte personkategorier også skal gælde for arbejdstagere på offshore-anlæg. Det være sig arbejdstagere på boreplatforme og havvindmølleparker.

2.13 Kontrol inden for medlemsstatens område (artikel 21)

I den nuværende artikel 21, litra d), er der en henvisning til Schengenkonventionens artikel 22, stk. 1, hvor det blandt andet fremgår, at en udlænding, der er indrejst lovligt i en af de kontraherende parters område, på hver enkelt kontraherende parts betingelser har pligt til at melde sig til den kontraherende parts kompetente myndigheder, i hvis område den pågældende indrejser.

Denne meldepligt i medfør af Schengenkonventionens artikel 22, stk. 1, er i mange medlemsstater ikke blevet overholdt, og der er også tvivl, om denne regel giver nogen merværdi i forhold til identifikationen af personer med ulovligt ophold.

Det er derfor blevet foreslået at ophæve Schengenkonventionens artikel 22, stk. 1, og som en konsekvens af dette foreslås henvisningen i Schengengrænsekodex artikel 21, litra d), ligeledes slettet.

2.14 Ændring af bilagene (artikel 32)

Det foreslås i artikel 32, at Kommissionen får beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændringer af bilag III, IV og VIII i overensstemmelse med artikel 33.

2.15 Udøvelse af delegationen (artikel 33)

Det foreslås i artikel 33, at de nærmere retningslinjer for delegation, i medfør af artikel 12, stk. 5 og artikel 32, af retsakter til Kommissionen beskrives.

Det fremgår blandt andet af TEUF artikel 290, at Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt kan få delegeret beføjelse til at vedtage almenyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt. De lovgivningsmæssige retsakter afgrænser udtrykkeligt delegationens formål, indhold, omfang og varighed.

I artikel 33, stk. 3, indlægges en mulighed for, at Europa-Parlamentet eller Rådet kan tilbagekalde delegationsbeføjelserne til Kommissionen.

2.16 Modeller til skiltning af baner ved grænseovergangsstederne (bilag III)

Der foreslås i bilag III som konsekvens af forslaget til artikel 9, stk. 2, hvor der gives mulighed for af praktiske årsager at oprette særskilte baner for de rejsende, som ikke er visumpligtige, at der laves en standardmodel til skiltning for ikke visumpligtige personer.

2.17 Retningslinjer for stempeling (bilag IV)

Af det gældende bilag IV, stk. 3, fremgår det blandt andet, at når tredjelandsstatsborgere, der er visumpligtige, ind- og udrejser af Schengenområdet, anbringes stemplet så vidt muligt således, at det dækker visummets kant.

På grund af standardstørrelsen på rejsedokumenter foreslås det slettet i bilag IV, stk. 3, at stemplet så vidt muligt anbringes, så det dækker visummets kant, da det vil påvirke læsbarheden, hvis reglen opretholdes.

2.18 Specifikke retningslinjer for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser (bilag VI)

I bilag VI, stk. 1.1.4, foreslås som noget nyt, at det gøres muligt at indgå bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tilgrænsende tredjelande vedrørende samarbejde om grænsekontrol ved fælles grænseovergangssteder. Der er alene tale om en mulighed og ikke en

forpligtelse til at indgå disse aftaler. De fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten medlemsstatens eller tredjelandets område.

Hvis grænseovergangstedet ligger på medlemsstatens område, skal den bilaterale aftale indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra tredjelandet kan udføre sine opgaver under overholdelse af følgende principper:

- Hvis en tredjelandstatsborger anmoder om international beskyttelse på en medlemsstats territorium, skal vedkommende gives adgang til medlemsstatens asylprocedurer, også i tilfælde hvor vedkommende endnu ikke har været igennem udrejsekontrollen.
- Hvis tredjelandets grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom, skal de enten informere medlemsstatens myndigheder, som herefter iværksætter en passende opfølgning på forholdet inden for rammerne af national lovgivning, EU- og folkeretten, eller de skal handle i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. I sidstnævnte tilfælde skal den berørte person tilbydes adgang til medlemsstatens domstole og råde over tilstrækkelige retsmidler for at sikre beskyttelsen af EU-retten.
- Tredjelandets grænsevagter må ikke forhindre personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i at indrejse på EU's område. Hvis der er forhold, der begrunder, at vedkommende nægtes indrejse, informerer tredjelandets grænsevagter medlemsstatens myndigheder, som herefter iværksætter en passende opfølgning på forholdet inden for rammerne af national lovgivning, EU- og folkeretten.

Hvis grænseovergangsstedet ligger på tredjelandets område skal den bilaterale aftale indeholde tilladelse til, at medlemsstatens grænsevagter kan udføre deres opgaver i tredjelandet i henhold til Schengengrænsekodeksen og under overholdelse af følgende principper:

- Hvis en tredjelandstatsborger efter at have passeret tredjelandets udrejsekontrol anmoder medlemsstatens grænsevagter om international beskyttelse, skal vedkommende gives adgang til medlemsstatens asylprocedurer.
- Hvis medlemsstatens grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der giver anledning til arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom, skal de handle i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og EU-retten. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende person eller genstands overførsel til medlemsstatens område.
- Medlemsstatens grænsevagter må ikke forhindre borgere fra det pågældende tredjeland i at indrejse i det land, hvori de er statsborgere. Hvis der er forhold, der begrunder, at den pågældende person nægtes udrejse fra medlemsstaten, skal tredjelandets myndigheder informeres, hvorefter tredjelandets myndigheder kan sikre en passende opfølgning i overensstemmelse med national ret og folkeretten.

En medlemsstat skal forud for indgåelse af en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder rådføre sig med Kommissionen om aftalens forenelighed med Schengengrænsekodeksen. Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med Schen-

gengrænsekodeksen, underrettes medlemsstaten, som herefter træffer passende foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

I bilag VI, stk. 1.2, om ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik foreslås en tilpasning af reglerne om indgåelse af bilaterale aftaler om grænsekontrol, således at der også kan indgås bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tilgrænsende tredjelande om jernbanekontrol i overensstemmelse med de regler, som gælder for indgåelse af bilaterale aftaler, jf. bilag VI, stk. 1.1.4.

I bilag VI, stk. 3, om søgrænser foreslås det, at Schengengrænsekodeksen tilpasses terminologien, der anvendes i FAL-konventionen og meldepligtsdirektivet (2010/65/EU) og for færrer direktiv nr. 98/41/EF. I overensstemmelse hermed indføres der blandt andet mulighed for, at der kan indgives besætnings- og passagerlister elektronisk.

2.19 Særlige regler for bestemte personkategorier (bilag VII)

I bilag VII, stk. 6, om mindreårige, foreslås det, at der oprettes en liste med nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation om mindreårige, og det skal gøres obligatorisk at anvende denne liste.

Det foreslås indsat et stk. 7 og 8 i bilag VII at tillade undtagelser for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, og for arbejdstagere på offshore-anlæg.

2.20 Tilpasning til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (Schengenkonventionen)

Det foreslås, at Schengenkonventionens artikel 21, stk. 3, hvorefter de kontraherende parter meddeler Eksekutivkomiteen en liste over de dokumenter, de udsteder som henholdsvis opholdstilladelse eller foreløbig opholdstilladelse med videre, ophæves som konsekvens af, at meddelelsespligten foreslås indsat i Schengengrænsekodeksen artikel 34, stk. 1, litra a), hvorefter der skal gives meddelelse til Kommissionen om nationale tilladelser, og at de skal offentliggøres, jf. artikel 34.

Schengenkonventionens artikel 136, om indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tilgrænsende tredjelande om grænsekontrol, foreslås ophævet, idet EU har harmoniseret disse regler, således at der ikke kan indgås sådanne bilaterale aftaler uden hjemmel i Schengengrænsekodeksen.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Eventuel senere vedtagelse af forslaget har ikke umiddelbart lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Da der er tale om en afgørelse, der udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i Protokollen om Danmarks Stilling tage stilling til, hvorvidt afgørelsen skal gennemføres i national lovgivning inden seks måneder efter afgørelsens vedtagelse på mellemstatsligt grundlag.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vurderes en sådan beslutning at kunne have mindre lovgivningsmæssige konsekvenser i form af ændringer af udlændingelovens kap. 1 om udlændinges indrejse og ophold, § 2b og § 3, afhængig af hvordan "opholdets varighed" formuleres i Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 1, og udlændingelovens kap. 7 om kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og udrejse m.v., § 39, som følge af foreslåede krav i Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra a), til gyldighedsperioden for visumfri personers rejsedokumenter, og som følge heraf mindre konsekvensændringer i Udlændingebehandlingens kendtgørelsen.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan overordnet støtte en revision af Schengengrænsekodeksen og Schengenkonventionen på baggrund af de vurderinger, der er foretaget efter Schengengrænsekodeksens ikrafttræden.

5. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemslandene forventes generelt at kunne støtte forslaget, men det må forventes, at der vil blive foreslået en række mindre justeringer af forslaget.

6. Høring

Forslaget har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet den 29. august 2011 (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal inddrages samtidigt med Rådet med henblik på Europa-Parlamentets stillingtagen til forslaget i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, jf. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes artikel 294.

8. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget ligger inden for begrænsninger i artikel 77, stk. 1, litra a) og b), der giver Unionen beføjelse til at udforme en politik, der skal sikre, "at personer uanset nationalitet ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser", og "at der foretages personkontrol og effektiv overvågning ved passage af de ydre grænser". Ifølge Kommissionen er formålet med forslaget yderligere at udvikle og teknisk forbedre foranstaltningerne i Schengengrænsekodeksen vedrørende den kontrol, som personer, der passerer de ydre grænser, er omfattet af, og at sikre, at personer, der passerer de indre grænser, ikke

kontrolleres. Kommissionen vurderer, at medlemsstaterne ikke hver for sig i tilstrækkelig grad kan nå dette mål, fordi det kun er Unionen, der kan ændre en eksisterende EU-retsakt.

Regeringen er enig i ovenstående vurdering og finder derfor, at nærhedsprincippet ses overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser, samfundsøkonomiske konsekvenser, administrative, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender.

Da der er tale om en afgørelse, der udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i Protokollen om Danmarks Stilling tage stilling til, hvorvidt afgørelsen skal gennemføres i national lovgivning inden seks måneder efter afgørelsens vedtagelse på mellemstatligt grundlag. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vurderes det ikke at medføre statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.